

LJUBLJANSKI
ŠKOFIJSKI LIST

LETNIK 1929

V LJUBLJANI 1929

ZALOŽIL ŠKOFIJSKI ORDINARIAT V LJUBLJANI

TISKALA JUGOSLOVANSKA TISKARNA

LJUBLJANSKI
ŠKOLJSKI LIST

LETKA 1939

KAZALO

k letniku 1929 Ljubljanskega škofijskega lista. — Skupaj 9 številk.

A		Duhovne vaje duhovnikov v l. 1928	18
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom za zlato mašo sv. Očeta Pija XI.	8	Duhovni šopek za sv. Očeta	38
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom za leto 1929	8	E	
Anton Bonaventura, škof: O Cerkvi, skrivnostnem Telesu Kristusovem	29	Episkopat kraljevine SHS o zlatomašnem jubileju papeža Pija XI.	1
Anton Bonaventura, škof: V Prago!	39	F	
Anton Bonaventura, škof: Moj pomožni škof	41	Fakultete škofove, petletne	125
Anton Bonaventura, škof: Za praznik presv. Srca Jezusovega	42	I	
Anton Bonaventura, škof: Vernikom o katoliški akciji.	87	Instrukcija o sv. maši in sv. Rešnjem Telesu	127
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom o katoliški akciji	91	Invalidi, izdajanje listin zanje	99
Anton Bonaventura, škof: Duhovnikom in vernikom o znamenjih	118	Izbrisne pobotnice, kolkovanje	121
Anton Bonaventura, škof: Ocena pastoralnih konferenc v l. 1929	134	Izpiti duhovnikov v zm. kan. 130	37
Anton Bonaventura, škof: Cerkevno ljudsko petje	136	K	
B		Kanonična vizitacija v l. 1929	15
Berno vino in trošarina	138	Katoliška akcija: Pravila	47
Birmanci, seznamek za l. 1929	138	Poročilo o sestanku za ureditev KA	55
Birmovanje v l. 1929	15	Pastirski list vernikom o KA	87
Bula o imenovanju koadjutorja dr. Gr. Rožmana	53	Pismo duhovnikom o KA	91
C		Ustanovitev škofijskega sveta KA	102
Cerkvene starine	117	Klaverjeva družba	122
Cerkvene zgradbe in zakon o neposrednih davkih	79	Kolkovanje izbrisnih pobotnic	121
Cerkveno ljudsko petje	73, 136	Konference za l. 1929	17
Ciril-metodijska ideja	96	Konference Sodal. ss. C. J. v l. 1927 in 1928	129
D		Kongres za vzhodno bogoslovje v Pragi	94
Dekanijske spremembe	137	Konkurzni razpisi:	
Delitev nadarbinskih dohodkov ob smrti nadarbinarja	136	Št. Jakob ob Savi, Sela pri Kamniku, Višnja gora, Polom	20
Dopolnilna prenosna taksa nadarbin	114	Dobropolje, Dragatuš, Preloka, Sv. Trojica v Tržišču, Turjak	40
»Družba treznosti«, poročilo	81	Kostanjevica, Homec	51
Državna himna, petje ob narodnih in šolskih praznikih	82	Gorenji Logatec, Janče, Duplje, Hotedrišica, Moravče, Trebelno, Sv. Križ nad Jesenicami	83
		Peče, Mirna	99
		Sela pri Kamniku, Poljane pri Toplicah	123
		Sela pri Kamniku	139
		L	
		Legitimatio per subsequens matrimonium	115

M	
Mašne ustanove, pristojbine	99
Matice, spisovanje po zakonu o osebnih imenih	106
Misijski praznik	98
Mutanda et addenda in Directorio liturgico 1929	97
N	
Nabirke za cerkev v Tunich	51
Nadarbinske in cerkvene zgradbe, postopek ob smrti nadarbinarja	113
Nadarbinski dohodki, delitev ob spremembi nadarbinarja	136
Navodilo za zadobitev svetoletnega odpustka	25
Nenravni spisi, omejitev širjenja	156
Novomašniki l. 1929	38
O	
Okrožnica »Auspicantibus Nobis« papeža Pija XI.	21
Okrožnica »Quinquagesimo ante anno« papeža Pija XI.	141
Organisti in cerkveniki, zavarovanje	40, 112, 155
P	
Paramenti, delavnica za izdelovanje	156
Pastoralne konference l. 1929, ocena	134
Pastoralne konference l. 1929, odgovor glede posta	154
Petletne škofove fakultete	125
Postna zapoved	13
Postne določbe, odgovori na vprašanja pastor. konferenc	154
Postopek pri zgradbah ob smrti nadarbinarja	113
Pozakonjenje per subsequens matrimonium	115
Prenos nepremičnin, taksa	156
R	
Razglas o Balohu Ivanu	123
Razne objave . 19, 40, 50, 82, 99, 121, 138, ...	155
Rentnina	121
Resnacije na župnije	136
S	
Seznamek birmancev l. 1929	138
Slovstvo:	
Opeka dr. Mihael: Odrešenje	20
Cerkveni glasbenik	51
Pate Rudolf D. J.: Obljube Srca Jezusovega	99
Opeka dr. Mihael: Jagnje božje	122
Podržaj Stanko D. J.: Pod Himalajo	122
M. Johana O. S. U.: Nebeški dvor	123
Curinaldi A. D. J.: Priručnik parbenog postopka	123
Sv. pismo novega zakona	139
Misijski koledar za l. 1930	139
Sodalitas ss. C. J., konference l. 1927 in 1928	129
Spravna molitev k presv. Srcu Jezusovemu	45
Spremembe v upravi ljubljanske škofije	85
Sveče za liturgično rabo	117
Sveto leto: Okrožnica »Auspicantibus Nobis«	21
Navodilo za zadobitev odpustka	25
Sv. Janez Vianney — patron dušnih pastirjev	101
Sv. maša in sv. Rešnje Telo, instrukcija	127
Sv. obhajilo, tajno prinašanje bolnikom	116
Š	
Škofijska kronika 20, 52, 83, 100, 123, 140, ...	156
T	
Tajno prinašanje sv. obhajila bolnikom	116
Taksa ob prenosu nepremičnin	156
Trošarina za berno vino	138
U	
Umrli duhovniki:	
Texter Konrad	20
Ramoveš Andrej, Tiringar Ivan, Pirc Franc	52
Kutnar Ignacij, Dobnikar Janez, Čibašek Vincencij, Štritof Anton, Bizjan Janez, Žvan Franc, Jarec Alojzij	84
Schiffner Ivan, Sever Ivan	100
Rott Gotard, Lobè Janko, Sušnik Franc, Marčič Valentin, Komljanec Ivan	124
Pogorelec Adolf Alojzij, Drašček Alfred	140
Volaučnik Janez	156
Uprava ljubljanske škofije, spremembe	85
V	
Vincencijeva družba	120
Vloge, zunanja oblika	119
Vojaški obvezniki, naznanila smrti	99
Z	
Zahvala sv. Očeta ob lateranskem paktu	50
Zakon o neposrednih davkih in cerkvene zgradbe	79
Zakon o osebnih imenih	66
Zakon o osebnih imenih in spisovanje matic	106
Zakon o praznikih	110
Zavarovanje organistov in cerkvenikov	40, 112, 155
Zavod sv. Stanislava, poročilo za šolsko leto 1928/29	149
Zgradarina	121
Zlatomašni jubilej papeža Pija XI., proslava	137
Zunanja oblika vlog	119

-6 II. 1929

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1929.

Ljubljana, 30. januarja 1929.

Štev. 1.

1.

Episkopat kraljevine SHS

o priliki zlatega mašniškega jubileja Nj. Svetosti papeža Pija XI.
vsem vernikom kraljevine SHS.

Milost vam in mir od Boga Očeta našega in Gospoda Jezusa Kristusa!
(Flp. 1, 3).

Dne 20. decembra 1879 je bil v večnem mestu Rimu v duhovnika posvečen sedaj slavno vladajoči papež Pij XI. Torej bo letos 20. decembra minulo ravno 50 let njegovega duhovništva: tega dne bo opravil slovesno zlato mašo.

Petdeset let naporne službe je pač redka sreča v človeškem življenju. Petdeset let pa v svetišču Gospodovem v službi Najvišjega je gotovo poseben blagoslov božji za dotičnega duhovnika in za vernike, ki mu jih je Bog v duhovno pastirstvo izročil.

Zato se že sedaj pripravlja ves katoliški svet, da bo zlato mašo sv. Očeta prav slovesno obhajal. Pa tudi mi, potomci slavnih dedov, ki so bili sv. Očetu kot nasledniku sv. Petra in vrhovnemu poglavarju katoliške Cerkve od nekdanj srčno vdani, ne bomo zaostali, marveč bomo svojo gorečo ljubezen in sinovsko vdanost do sv. Očeta Pija XI. ravno ta slovesni dan prav posebno pokazali. V duhu se bomo z največjim spoštovanjem poklonili onemu, kateremu je naš Zveličar rekel: »Ti si Peter, Skala, in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev.« (Mt 16, 18). V duhu se bomo približali onemu, ki nezmotljivo čuva dragoceni zaklad verskih resnic ter z njimi razsvetljuje in obnavlja svet. Približali se mu bomo in se ga tako trdno oklenili, da nas nobena sila, tudi ne sila peklena, ne bo mogla od njega odtrgati. V duhu hočemo pogledati njega, ki kakor skala nepremakljivo stoji sredi razburkanih morskih valov, da tudi Cerkev sezidana na to skalo stoji mirno in mogočno in je divji valovi zadeti in porušiti ne morejo.

Da bi vam to ljubezen in spoštovanje do sv. Očeta še bolj utrdili, naj vam o priliki njegove zlate maše nekoliko izpregovorimo 1. o papežu sploh in 2. o papežu Piju XI. posebej.

1. Papež.

Kaj je papež? Papež je vidni namestnik samega Jezusa Kristusa; On je skupni oče vseh pastirjev in vernikov; On je učitelj vseh kristjanov.

Papež je namestnik samega Jezusa Kristusa, On je naslednik sv. Petra, on je ravno zato vidni vrhovni poglavar Cerkve. Ta lastnost papeža je utemeljena v besedah Jezusovih, ki jih je dvakrat na posebno slovesen način izpregovoril. Kdaj pa?

Kmalu po svojem slavnem vstajenju se je Gospod prikazal učencem ob Tiberijskem morju. Prikazal se je pa tako: Bili so skupaj Simon Peter in Tomaž in Natanael in sinova Zebedejeva in dva druga izmed njegovih učencev. Celo noč so lovili, pa niso nič ujeli. Rano so pa na besedo Gospodovo, ki je stal na obali, še enkrat vrgli mreže in hipoma zajeli 153 rib. Ko stopijo na suho, sedejo. Jezus prisede k njim in skupno obedujejo.

Po jedi pravi Jezus Simonu Petru: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš bolj ko ti-le?« Odgovori mu: »Dà, Gospod, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moja jagnjeta!« Zopet v drugič mu pravi: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?« Odgovori mu: »Dà, Gospod, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moja jagnjeta!« V tretje mu pravi: »Simon, sin Janezov, ali me ljubiš?« Peter se užalosti, ker mu je v tretje rekel: »Ali me ljubiš?« in mu pravi: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te ljubim.« Reče mu: »Pasi moje ovce!« (Jan 21).

Iz teh besedi se za trdno sklepa, da je Gospod vso svojo čredo, jagnjeta in ovce, izročil Petru, naj jo pase. On je pastir nad vso Gospodovo čredo, nad vsemi verniki, nad njim ni nobenega pastirja več.

Pa še poprej je ob drugi priliki povprašal Gospod učence, naj mu povedo, kaj pravijo ljudje o njem. Potem se pa obrne k apostolom in jih slovesno vpraša: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Spregovoril je Simon Peter in rekel: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.« Jezus mu je odgovoril: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, zakaj meso in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz tebi povem: Ti si Peter, Skala, in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala. In dal ti bom ključe nebeškega kraljestva in karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.« (Mt. 16, 13—20.) Peter je torej po odredbi samega Jezusa tista skala, na kateri bo čvrsto in trdno stala Cerkev Gospodova in je ne bo nikdo mogel podreti. Peter ima tudi ključe Jezusovega kraljestva na zemlji, on ima polno oblast v tem kraljestvu, ki je Jezusova Cerkev; karkoli zaveže ali razveže on, to tudi v nebesih velja.

Pa še nekaj je Gospod Petru obljubil. Pri zadnji večerji je napovedal apostolom, kako jih bo satan zasledoval, da bi jih zapeljal. Pa kje bodo dobili pomoč, da ne bodo zapeljani? Pri Petru! Temu namreč reče Gospod: »Jaz sem prosil za te, da ne opeša tvoja vera. In ko se ti svoj čas spreobrneš, potrди svoje brate.« (Lk. 22, 31. 32.) Ker je Gospodova molitev vselej popolnoma uspešna, je jasno, da ima Peter nalogo, vse svoje brate v veri potrjevati. To pa more storiti le v tem slučaju, ako bo on v veri neomahljiv, ako bo on v veri nezmohtljiv.

Ker pa Kristusova Cerkev ne bo nikdar prenehala, ampak bo trajala od rodu do rodu do konca sveta, mora do konca sveta imeti tudi vrhovnega

poglavarja, ki jo vodi in vlada. Peter je umrl v Rimu kot rimski škof in vrhovni poglavar vse Cerkve. Od tod sledi, da je njegov naslednik, rimski škof, prejel in podedoval po njem tudi vrhovno oblast nad vso Cerkvijo. Sv. Peter živi in deluje dalje v vsakem svojih naslednikov. Tako so trdili in verovali od početka skozi vsa stoletja do danes. Posebno sijajno je to resnico spričal vesoljni cerkveni zbor v Efezu, ki je kar naravnost tako-le trdil: »Nikdo ne dvomi in v vseh časih je bilo znano, da so bili ključni kraljestva nebeškega in oblast vezati in razvezavati od Gospoda in Odrešenika našega izročeni blaženemu Petru, prvaku in poglavarju apostolov, steburu vere, temelju katoliške Cerkve. Vse do danes in skozi vsa stoletja pa Peter živi in sodi v svojih naslednikih.«

In današnji papež Pij XI. je ravno tako kakor sv. Peter namestnik Jezusov z nalogo, da v svetu nadaljuje Kristusovo službo in Kristusovo odrešilno dejanje. Zavoljo tega smo dolžni, da sv. Očetu papežu izkazujemo večjo čast in pokorščino, kakor kateremukoli drugemu človeku; saj je on kot namestnik samega božjega Sina nad vse ljudi visoko povzdignjen. Ni ga na svetu dostojanstva, kakor je njegovo.

Papež je pa tudi naš Oče, sveti Oče, skupni Oče vseh vernikov in njihovih pastirjev. Pomislimo to-le:

Ves svet imenuje namestnika Kristusovega na zemlji papeža. Beseda papež pride od besede »papa«, ki pomeni oče. In to ime se popolnoma po pravici daje namestniku Kristusovemu na zemlji. Ker le v zvezi z njim se more in sme v Cerkvi podeljevati notranje duhovno življenje posvečujoče milosti božje.

Kdo nam prvi daje notranje duhovno življenje? Kaj ne, duhovnik, ki nas krsti, ki nam odpušča grehe, ki nam deli sv. obhajilo, ki naše duše vodi na potu k večnemu življenju. Ker nam duhovnik daje življenje, mu pravimo oče in ker daje duhovno življenje, mu pravimo duhovni oče.

Toda vsak duhovnik vrši svojo službo le zato, ker ga pošlje in pooblasti njegov škof. Zato je škof duhovni oče vseh vernikov in vseh duhovnikov po vsej škofiji.

Škofe pa postavlja papež, in le tisti škofje, ki so združeni s papežem, smejo vršiti svojo sveto službo, po kateri postanejo naši duhovni očetje. Iz tega je razvidno, da neodvisno od papeža in njegove vrhovne oblasti v katoliški Cerkvi ni očetovstva.

Papež torej, kot namestnik Kristusov in kot vrhovni poglavar katoliške Cerkve, je duhovni oče vseh škofov, duhovnikov in vernikov in vir vsakega duhovnega očetovstva. Pa ga zato vsi kristjani od najstarejših časov nazivljejo, ne samo Oče, sveti Oče, ampak Oče vseh očetov in ni ga nauka, ki bi ga verniki vseh časov bolj jasno in bolj odločno izpričevali.

In za to, predragi v Kristusu, tudi mi svetega Očeta papeža ljubimo, ga spoštujemo in ubogamo ter smo mu iz srca zvesti, udani in hvaležni.

Sv. Oče papež je pa tudi učenik, in sicer najvišji učenik Cerkve. V osebi sv. Petra je naš Odrešenik vsem njegovim naslednikom do konca

sveta naročil: »Pasi moje ovce!«, in »jaz sem zate molil, da ne opeša tvoja vera in ti potrjuj svoje brate!«

Sv. Oče papež je nezmotljiv učenik, kadarkoli uči s svoje apostolske stolice, namreč kadar kot najvišji učitelj in pastir kak verski ali нравni nauk odločuje in ga vsej Cerkvi verovati zapoveduje. Tako so učili vsi cerkveni očetje in učeniki. Tako sv. Irenej, sv. Ciprijan, sv. Avguštin, sv. Peter Krizolog. Tako so trdili vesoljni cerkveni zbori v Efezu, v Kalcedonu, v Carigradu, v Lateranu, v Firenci, v Lionu in Vatikanu. Na cerkvenem zboru v Vatikanu l. 1870 je bil nauk o papeževi nezmotljivosti, ki je zadnjih pet stoletij nekoliko potemnel in bil skoraj pozabljen, znova oživiljen in proglašen kot verski nauk, namreč kot od Boga razodeti nauk.

Naš Odrešenik, ki je nevidni poglavar Cerkve, je moral poskrbeti, da najvišji učenik v njegovi Cerkvi ne bo mogel vernikov zapeljati v verske zmote. To je tudi storil, ker je obljubil biti pri svoji Cerkvi do konca sveta in ji je tudi, kakor je obljubil, poslal sv. Duha, Duha resnice. Zraven je pa za Petra in vse njegove naslednike še posebej molil, da naj jim vera ne opeša in bodo sposobni v veri utrjevati vse svoje brate.

Zato bomo mi, predragi v Kristusu, o vsakem papežu, tudi o Piju XI. govorili, kakor so l. 1862 v Rimu zbrani škofje govorili Piju IX: »Ti si nam učitelj zdravega nauka; Ti si središče edinstva; Ti si človečanstva neugasljiva luč prižgana od božje Milosti; Ti si skala in temelj Cerkve, ki je peklena vrata ne bodo premagala. Kadar Ti govoriš, poslušamo Petra, kadar Ti odločuješ, ubogamo Kristusa.«

Tako smo čuli, kar je glavno o sv. Očetu papežu sploh. O priliki zlate maše sv. Očeta papeža Pija XI. je pa prav primerno, da vsaj nekoliko čujemo o tem zares velikem papežu, divnem možu božje Previdnosti.

2. Papež Pij XI.

Ako pogledamo delovanje sedanjega papeža Pija XI., moremo res trditi, da ga je božja Previdnost naklonila Cerkvi za nevarne in razburkane naše čase.

Sv. Oče papež Pij XI. se je rodil dne 31. majnika 1857 v mestecu Desio blizu Milana. Očetu je bilo ime Frančišek Ratti, materi pa Terezija. Koj drugi dan so ga nesli k sv. krstu, pri katerem je dobil ime Ahil.

Mali Ahil Ratti je osnovno šolo obiskoval doma; gimnazijo je dovršil v škofijskem semenišču v Sevesu in v Monci. Bogoslovne vede je poslušal najpoprej v Milanu, pozneje pa v Rimu na slavnem gregorijanskem vseučilišču. Dne 20. decembra 1879 je bil posvečen v mašnika in koj drugi dan je v Rimu in sicer v prekrasni cerkvi sv. Karla Boromejskega na Korzu zapel novo mašo. Ko je Ahil Ratti s sijajnim uspehom dovršil svoje bogoslovne študije in je postal doktor modroslovja, bogoslovja in cerkvenega prava, se je vrnil v Milan, kjer je bil najpoprej kaplan, potem pa profesor v duhovskem semenišču.

Previdnost božja vodi na poseben način izobrazbo mož, ki jih je za velika dela izbrala in jih pogostokrat odtrga od svetnega šuma in odpelje

v samoto, da bi tam mirno in polagoma dozorevali ter se tako vsposobili za svoj vzvišeni poklic. Tako je bil tudi naš Ahil vzet iz navadnega življenja v svetu in je bil poklican kot uradnik v veliko ambrozijansko knjižnico v Milanu, kjer je mogel mirno v sebe zamišljen napredovati v znanstvenem in duhovnem življenju. Leta 1907 je napredoval za prefekta te knjižnice. V tem času je izdal učene knjige, s katerimi je stopil v vrsto prvih učenjakov.

No, pri tem visokoznanstvenem delovanju ni pozabil na dušno pastirovanje. Ves svoj prosti čas je uporabil v skrb za zveličanje duš z vsakovrstnim pastirskim delovanjem. Za potreben oddih in za okrepitev duha je rad zahajal v krasno božjo naravo, posebno v visoke planine. V neki zasebni avdijenci se je Pij XI. prav mično izrazil o vtisih pri izletih na višave. Rekel je: »Rad imam visoke planine. Na njih se more tako dobro spoznati vsemogočnost in veličina božja. Nekega dne sem pri izletu v planine srečal hribolazca ravno ob času, ko je izza gora vzhajalo zlato jutranje solnce. Oba sva bila nenavadno globoko ginjena. Hribolazec, ki je vero v Boga že davno izgubil, naenkrat ves zavzet vzdihne: oh, tukaj mora človek poveličevati Boga. Oba sva pokleknila na goli kamen in slavila Boga v Njegovih čudežnih delih.«

Toda božja Previdnost je našega Ahila odločila za višino, ki nadkrijuje najvišje planine na zemlji. Zato ga je vodila po službah in časteh vedno višje in višje, da je mogel osebno spoznati vse, kar mu je sedaj potrebno in koristno.

Leta 1914 ga iz Milana pokličejo v Rim za prefekta prebogate vati-kanske knjižnice, ki ga je uvedla v neizmerne zaklade učenosti in znanosti. V tem poklicu je iz poučnih namenov prepotoval vso južno in zapadno Evropo. Leta 1918 mu je božja Previdnost naklonila nov krog delovanja v severno-vzhodni Evropi. V tem letu ga je papež Benedikt XV. imenoval za vizitatorja in l. 1919 za apostolskega nuncija na Poljskem. Bile so takrat koj po strašni svetovni vojni vse zadeve zelo zapletene in zamotane. Nuncij Ratti se je v teh težavah odlikoval in je vse cerkvene zadeve uredil srečno in spretno.

Očividno je vodstvo roke božje tudi pri njegovem daljnem poklicu. Že leta 1921. ga papež pokliče v Milan, kjer ga imenuje za nadškofa in koj potem tudi za kardinala. Na kake višine je bil s tem dvignjen! Sedaj je mogel bolj globoko spoznati še delo škofa, kakor mu ga nalaga uprava škofije. Na nadškofijski stolici sv. Karola Boromejskega si je prav kmalu pridobil ime velikega škofa. Odprl je v Milanu katoliško vseučilišče. Pri otvoritveni slovesnosti je v govoru obravnaval sebi tako priljubljeni predmet, namreč o skladnosti vere in znanosti. Rekel je med drugim: »Vsaka stvar se dviga k Stvarniku in koprni po združitvi z njim... In presveto Srce Jezusovo je vir takega zedinjenja življenja božjega in človeškega.« Iz tega razloga je kardinal Ratti katoliško vseučilišče v Milanu posvetil presv. Srcu Jezusovemu.

Iz vsega tega morete jasno spoznati, kako ga je božja Previdnost pripravljala za mesto, na katerem je sedaj. Goreč dušni pastir, izvežban na polju raznega cerkvenega delovanja, velik učenjak in izkušen diplomat, moder, previden in širokega obzorja: kot tak je res mož božje Previdnosti odločen in izobražen za najvišjo cerkveno službo v težkih naših časih.

Dne 6. februarja 1922 so kardinali izvolili za papeža milanskega nadškofa in kardinala, ki si je privzel ime Pij XI.; dne 12. februarja je bil kronan s trojno papeško krono. Slovesnost se je vršila v cerkvi sv. Petra. Od tega časa vodi kot spreten in močan krmar ladjo Cerkve božje. Geslo mu je: »Mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem.« On je apostol Kristusove božje ljubezni. Njegova beseda je kakor beseda mogočnega vladarja, kateremu se z vso spoštljivostjo klanjajo vsi mogočniki tega sveta. Bedni in siromaki upirajo vanj zaupno in hvaležno svoje solzne oči. K njemu se zateka ves sedaj nesrečni svet. Njegovo apostolsko delovanje je mogočno in visoko do neba. Papež Pij XI. točno do kraja pozna ves svoj položaj in ga izrablja v korist vesoljnega sveta.

Šele šest let vlada, pa je že zasnoval in izpeljal mnoga in predalekosežna dela, da je v očeh vsega sveta papeštvo jako visoko dvignil. Močno je spodbudil misijonsko delo, da zares močno napreduje. Ustanovil je nov praznik Kristusa Kralja, ki naj bi ga priznali vsi in živeč pod Njegovim žezlom ohranili medsebojno ljubezen in od tod medsebojen splošen mir. Na ves glas oznanja našim ločenim bratom edinstvo s Cerkvijo, od katere so se po nesreči odcepili. Ves svet želi vpreči v službo božjo, pa zato neprestano vabi vse vernike, da pristopijo in začnejo s Cerkvijo sodelovati za zmago Kristusovih načel, za povzdigo krščanskega življenja v družini in javnosti. Kliče in vabi vse v katoliško akcijo, ki naj, vzvišena nad vse politične stranke, vse vernike združi v skupen boj za kraljestvo Jezusovo na zemlji. Vsem katoliškim lajnikom kliče: »Cerkev želi od vas pomoči in sodelovanja v samem Apostolstvu in sicer v njegovem dobesednem pomenu. To ni preveč. Nasprotno, tako delo so že apostoli nakladali svetovnjakom svojega časa.«

In tako je sv. Oče Pij XI. zares velik papež. Kdo je velik? »Kdor bo zapovedi spolnjeval in učil, bo velik,« je rekel sam Gospod. (Mt 5, 19.)

Papež Pij XI. je sam mož globoke in žive vere, iz katere mu poteka vse njegovo obsežno delovanje. On je človek neomadeževanega značaja. Prelepo združuje v sebi angelsko milino in neomajljivo možato stovitost. Do vseh ljudi je poln ljubezni in dobrote, zraven je pa tudi poln resnobe in moči v vladanju in v svoji vzvišeni službi. Poln je strahu božjega, ne pozna pa strahu in obzira pred ljudmi. V Boga popolnoma zaupa, pa zato ni nikdar malodušen, tudi v največjih težavah ne. Vztrajno dela, da izpolni svoje dolžnosti, skrbi za telo določuje le malo časa. Skoro ves dan posvečuje molitvi in delu, pa ne le dan, ampak tudi precejšen del noči. In ta močna duša sv. Očeta prebiva v močnem in zdravem telesu. Ko ga človek zagleda, mora nehote zaklicati: »Glej, veliki duhovnik!« Kar uživa, kdor ga posluša. O Gospodu Jezusu so množice trdile: »Nikoli

noben človek ni tako govoril, kakor ta človek« (Jan 7, 46); nekako ravno tako bi morali trditi ljudje, ki slišijo govoriti našega sv. Očeta.

Toda papež Pij XI. voljo božjo tudi poučuje. Najvišjo učeniško oblast in dolžnost izvršuje odločno in odlično. Po svojih mnogobrojnih in poučnih okrožnicah pošilja žarke božje resnice po vsem svetu. Slavo velikega učenika Cerkve mu je za vse čase pridobila prva njegova okrožnica »Ubi arcano Dei consilio« iz leta 1922., v kateri vzvišeno, temeljito in jasno razvija svoje geslo: »Mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem«. Priznati moramo, da pod njegovim vodstvom katoliška Cerkev mogočno stoji in mnogo napreduje. Njen ugled je velik in vesoljni.

Zato, dragi verniki, ljubimo in spoštujmo sv. Očeta! Ostanimo mu vedno podložni in vdani. Oče je vseh narodov, pa tudi naš. Velik je in zasluži naše neomejeno spoštovanje. Glavno pa je to: On je namestnik samega Jezusa, on je sredstvo, ki ga Bog uporablja, da nadaljuje svoje božje delo odrešenja med vsemi narodi po vsem svetu do konca sveta.

Ob zlati maši se v duhu približajmo našemu sv. Očetu, izrecimo mu svoje najbolj srčne čestitke, k Bogu pa pošljimo zanj prav goreče molitve! V zgled naj nam bodo prvi kristjani, ki so za prvaka Petra, ko ga je Herod zaprl in hotel umoriti, neprenehoma molili. Molimo vsak dan za našega papeža, bodimo mu vedno zvesti in udani sinovi. V sinovski ljubezni in podedovani živi veri govorimo: Mi smo in ostanemo vedno sinovi ene, svete, katoliške, apostolske Cerkve! Na njeni nepremakljivi Skali, na Tebi sv. Oče, bomo vedno stali čvrsto in trdno! V naši katoliški Cerkvi hočemo živeti in umreti, v njej hočemo trpeti in se boriti, z očmi vprtimi v Tebe, sv. Oče! Od katoliške Cerkve in od Tebe sv. Oče, se ne bomo nikoli odcepili, nikoli in nikdar, dokler nas v svoje naročje ne prejme večna, slavna Cerkev v nebesih našega Kristusa Odrešenika, našega Boga in Kristusa Kralja.

Predragi v Jezusu! Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa naj bo in naj ostane vselej z vami! Amen.

V Zagrebu, s škofijske konference dne 12. oktobra 1928.

† Dr. Ante Bauer, nadškof zagrebški. — † Dr. Nikola Dobrečić, nadškof barski. — † Dr. Ivan Šarić, nadškof vrhbosanski. — † O. Ivan Rafael Rodić, nadškof beograjski. — † Frano Uccellini, škof kotorski. — † Dr. Anton Bonaventura Jeglič, škof ljubljanski. — † Dr. Andrej Karlin, škof lavantinski. — † O. Alejzij Mišić, škof mostarski. — † O. Jozo Garić, škof banjaluški. — † Dr. Josip Marušić, škof senjski. — † Dr. Anton Akšamović, škof djakovski. — † Dr. Dionizij Njaradi, vladika križevski. — † Dr. Jerolim Mileta, škof šibeniški. — † Dr. Kvirin Bonafačić, škof splitski. — † Dr. Josip Srebrnić, škof krški. — † Dr. Iv. Fr. Gnidovec, škof skopljski. — † Michael Pušić, škof hvarski. — † Lajčo Budanović, škof, apost. admin. bački.
— Msgr. Ferdo Rožić, apostolski vojni vikar.

Duhovnikom.

Mašniški jubilej sv. Očeta.

Proslava zlatomašniškega jubileja Njegove Svetosti papeža Pija XI. se bo v naši domovini začela dne 17. februarja 1929. Glede te proslave je katoliški episkopat kraljevine SHS na škofijski konferenci v oktobru 1928 sklenil sledeče:

1. V nedeljo po obletnici kronanja sv. Očeta, namreč 17. februarja 1929, naj bo v vseh cerkvah slovesna sv. maša, pri kateri naj se prečita zgornja okrožnica in naj se pobira Petrov novčič, ki ga bomo o priliki jubilejskega romanja v Rim izročili sv. Očetu za potrebe sv. Cerkve.

V zavodih in tudi v društvih po deželi naj se papežev jubilej tekom leta proslavi z akademijami.

2. Leta 1929. se priredi naše romanje v Rim. Natančneje o tem romanju se bo pozneje naznanilo.

3. V nedeljo 22. decembra 1929 naj se za konec proslave v vseh cerkvah opravi prav slovesna sv. maša s primerno pridigo. Po sv. maši naj se zapoje »Te Deum«.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1929.

† Anton Bonaventura,
škof.

V nedeljo 10. februarja 1929 naj gospodje ves ta red vernikom oznanijo!

Duhovnikom za leto 1929.

Takoj v začetku novega leta vse duhovne delavce v naši škofiji pri srčno pozdravljam!

Daj Bog nam vsem potrebnega spoznanja in zadostnih moči, da bi mogli ozdravljati, poživljati in izpopolnjevati mistično telo Kristusovo.

Človek sestoji iz glave in telesa z udi. Glava telo poživlja. Od nje ali vsaj v zvezi z njo dobiva telo vso življenjsko moč, da morejo udje opravljati vsak svoje delo. Slično tvorita Kristus in Cerkev celotno telo Kristusovo. Kristus se v prenesenem smislu imenuje glava tega telesa, ker vsa nadnaravna življenjska moč prihaja Cerkvi, prihaja njenim udom od Kristusa.

Kristus pa deli vsem posameznim udom to moč po Vas, moji duhovni sodelavci. V mašniškem posvečenju ste prejeli ono oblast, da po Vašem delu daje Kristus vernikom notranje nadnaravno življenje božje milosti.

Po svetem krstu pridružujete človeka mističnemu telesu Kristusovemu, da postane njegov ud in more kot tak dobivati od glave po Vašem delu nadnaravno notranje življenje. To pa mu podeljujete neposredno po sv. zakramentih, posebno po zakramentu sv. pokore in sv. Rešnjega telesa. Posredno pa s poukom na prižnici, v šoli in zasebno, pa tudi z vodstvom

raznih organizacij, ker s tem delom razlagate vernikom, kaj je notranje nadnaravno življenje, kaj naj store, da ga ne izgube in kaj naj store, da izgubljeno dobe nazaj.

O presveti poklic! Kot sodelavce v tem poklicu Vas srčno pozdravljam, želeč Vam svetega navdušenja v delu za izpopolnjevanje mističnega telesa Kristusovega do zadnje vasi in do sleherne kočice.

Po tem pozdravu bi Vas rad opozoril na nekatera opravila, ki nam bodo v letu 1929 več ali manj potrebna, da ohranimo mistično telo Kristusovo v naši škofiji zdravo in mu njegovo notranjo moč še povečamo.

1.

L. 1929 naj poteče v trudu za katoliško akcijo. Moj prvi namen za to leto je, storiti vse potrebno, da vpeljemo katoliško akcijo prav po vseh naših župnijah.

Mislím, da je to vprašanje sedaj dozorelo. V Škofijskem listu l. 1927. str. 47 sem po rimskih statutih razložil ustrojstvo akcije in sem pokazal na početke pri nas. V istem letu sem vprašanja o katoliški akciji predložil sestanku dekanov. Razpravo Vam je prinesel Škofijski list istega leta str. 83. Da bi se v to vprašanje, ki ga sv. Oče vedno in vedno povdarjajo, vsi gospodje zares poglobili, sem ga stavil kot predmet lanske jesenske pastoralne konference.

O tem vprašanju so bile razprave zelo živahne. Dobil sem precej zares stvarnih elaboratov. V teh par letih se je tudi drugod o tej akciji obsežno razpravljalo. Po raznih deželah in škofijah se je ustanavljala in razširjevala. Tudi literatura se je začela pojavljati. Le-to so marsikateri gospodje srečno uporabili.

Po teh okolinostih sodim, da je vprašanje o katoliški akciji pri nas dozorelo. Na temelju izjav sv. Očeta in prizadevanj v drugih škofijah sem stvar preštudiral in sestavil točen načrt o tej organizaciji. Načrt iz l. 1927. mi ni bil prav všeč. Po tem načrtu bi bili pri katoliški akciji, in sicer bolj pasivni kot delavni udje, edino-le člani nekaterih organizacij. Vedno mi je po glavi hodilo, kaj naj storim, da zajamemo v katoliško akcijo vse vernike, organizirane in neorganizirane, in kako naj vse uredim, da bodo res v prvi vrsti lajki, posebno naši izobraženci, vso akcijo vodili.

Po teh mislih sem sestavil svoj načrt. Dal sem ga prelatu dr. M. Slaviču in tajniku V. Zoru. Sedaj se vrše o načrtu razgovori, na podlagi katerih se bo končno določilo ustrojstvo te akcije in se bo akcija sama za obe slovenski škofiji ustanovila.

O tem Vas bomo točno obvestili in Vas nato poklicali na delo. Vsak dan prosim Boga za blagoslov pri tem prizadevanju. Zavedam se, da bo mistično telo Kristusovo, ko akcijo izpeljemo, še bolj zavarovano proti nevarnostim ter se bo izredno poživilo in bujno razvijalo.

2.

Upam, da se bodo katoliški akciji pridružila vsa naša društva. Ohranila bodo v vsem svojo dosedanjo organizacijo in svoje vodstvo ter ostala avtonomna; le za to se bodo obvezala, da bodo v smislu katoliške akcije in po navodilu glavnega vodstva, skupno nastopala v vseh tistih zadevah, v katerih bi morala akcija dajati smer.

Pri tej priliki naj omenim veselje nas vseh nad tem, da se naše organizacije tako lepo in v tako pravilnem pravcu razvijajo. Ako se radi človeških slabosti v eni ali drugi začne kaj krhati, se to večinoma

hitro popravi. To je znak zdravega in močnega organizma, ki se tudi v večjih nevarnostih vzdrži in rane kmalu preboli.

Ne morem govoriti o vseh, ko jih je toliko. Imamo tretji red, Marijine družbe, apostolstvo mož, prosvetna društva, zmernostno organizacijo, dijaške zveze, krščansko žensko zvezo, krščanske socialne organizacije, Orle. Ker ne morem razpravljati o vseh, naj Vam spregovorim le o nekaterih, o tistih, ki so Vam morda še manj znane.

a) Lani sem Vam prvič omenil krščansko žensko zvezo. Ta je letos mnogo napredovala. Sedaj ima 24 odsekov s 6533 članicami. Priredila je 3 kmetijsko-gospodinjske tečaje in sicer v Trziču, v Kolovratu in na Selih pri Kamniku. Z velikim pridom so ljubljanske članice obiskovale bolnice v ljubljanskih bolnišnicah. Ustanovila je poselsko zavetišče za dekleta, ki so brezposelna in pa za one, ki prihajajo v Ljubljano službe iskat. Do sedaj je bilo sprejetih v to hišo (Marijin dom, Kotnikova ulica št. 8) 750 deklet. Dekleta plačujejo samo po 3 Din za prenočnino. Posrečilo se je tej zvezi tudi, da so sličen zavod ustanovile v Belgradu. Priredila je dalje materinski dan in romanje na sv. Višarje. — Toliko je storila doslej. Da se bo mogla še bolje razvijati, Vam, dragi gospodje, to zvezo prav toplo priporočam.

b) Veliko nesporazuma je bilo in ga je morda še kje o duhu in delu akademikov »Križarjev«. O teh par besedi. Pri volitvah v Svet slušateljev ljubljanske univerze je za katoliško listo glasovalo 340 akademikov. Imajo svoja akademska društva. Tiste, ki so zbrani okoli lista »Križ«, imenujejo »Križarje«. Navdušeni so in se prizadevajo, da bi poglobili pravo krščansko življenje. Za strogo organizacijo ne marajo, hočejo bolj prostih zvez po krožkih. Imajo nedeljsko božjo službo: pridigo in sv. mašo. V akademski kongregaciji jih je 46, jako delavnih in idealnih mož. Prirejajo po dva-, trikrat na leto sestanke, na katerih izpopolnjujejo svoj življenjski program. Imajo dva lista, namreč »Križ«, ki sedaj že dobro leto dni popolnoma korektno piše, in »Rast«, iz katere se najboljše ponaime organizacija in življenje Slovenske dijaške zveze. Zasnovana je zveza slovenskih srednješolcev. Ima že 1400 članov, in jo vodijo akademiki. Včlanjena je v mednarodno katoliško zvezo »Pax romana«. Zdi se mi, da se razvija ob tem mlad, izvrsten, strogo katoliški, idealen rod. Sedanji naši izobraženci, ki tako nesebično, požrtvovalno in idealno delujejo pri Orlu, pri prosvetnih društvih, pri katoliških in evharističnih shodih, bodo v teh mladih možeh dobili izvrstne pomočnike in zanesljive naslednike.

c) Isto velja o naši delavski mladini, ki se zbira v Stokovni zvezi in v Krekovi mladini. Ta mladina je agilna, borbena in navdušena! Imajo svoj list »Ogenj«, ki je od meseca do meseca bolj korekten in bo, ko je z novim letom dobil novega urednika, v tem oziru gotovo napredoval. Osnovali so odsek za proučevanje socialnih vprašanj, snujejo svojo knjižnico in pripravljajo vzgojni odsek, v katerem naj bi tudi duhovniki, ljubitelji mladine, sodelovali. Ker je ta mladina sredi socialnega gibanja, ker gleda in bridko občuti grozne krivice kapitalističnega gospodarstva, pač ni čuda, ako v upravičenem gnevu pade kdaj kak bolj trd, večasih nekako odporen izraz, in če govore zato tudi o razrednem boju. Ni jim tako zelo zameriti. Ker vem, da pri tem dosti korektno mislijo in da se bodo polagoma tudi navadili gnev zadrževati in se korektno izražati. O njihovem mišljenju in delovanju se morete precej točno poučiti iz prav lepega in bogatega letošnjega delavskega Koledarčka.

d) Kako pa naj bi zadostno pohvalil in priporočil naše abstinenčno gibanje! Vodilni možje so idealni in nesebični. Imajo svoje liste,

svoja zborovanja in celo potovalnega učitelja. Ta hodi od župnije od župnije, zbira može in fante ter jim predočuje grdobijo in škodljivost pijančevanja. Prizadeva se vzbuditi jim gnev do te grdobije. Gospodje, podpirajte to gibanje in tudi tega potovalnega učitelja, kar le morete! Saj moramo biti veseli, da imamo idealne ljudi, ki se trudijo in bore zoper najhujšega škodljivca in sramotitelja našega naroda. Podpirajte ustanovitve brezalkoholnih gostilen in izdelovanje brezalkoholnih pijač. Storili boste Bogu drago in dopadujoče delo.

3.

Glede Doma duhovnih vaj pri oo. jezuitih v Ljubljani Vas prosim, da nagibajte može in mladeniče venomer, da bi se jih čimveč teh udeleževalo. Povem pa, da je premalo, priporočati te vaje samo v cerkvi na prižnici. Ne, treba je agitirati od osebe do osebe, od fanta do fanta, od moža do moža. Delajte zato ne le sami, ampak tudi po prijateljih in drugih sposobnih osebah!

4.

Letos pojdemo v Prago proslavit češkega narodnega svetnika, sv. Vaclava. Iz časopisja Vam je znano, da se tam za dni od 1. do 8. julija pripravlja veličastna prireditev mednarodne zveze katoliških telovadnih društev. Jaz sam se bom pridružil našim Orlom, ki bodo kot člani te zveze potovali v Prago na tekme in na prireditev sploh.

Orlovska zveza v Ljubljani bo istočasno priredila potovanje v Prago za vse druge Slovence. Čehi nas pričakujejo v velikem številu. Naj bi bila udeležba zares sijajna. Mislim, da v ta namen potrošeni denar ne bo zavržen. Udeleženci bodo mnogo koristnega videli. Gledali bodo versko navdušenost čeških katoličanov in bodo tako tudi sami v veri in verskem življenju še bolj potrjeni.

Vabim gospode, da vernike pravočasno na to potovanje opozorite in Orlovski zvezi pri pripravah pomagata.

5.

Letos se pripravlja tudi naše romanje v Rim radi proslave zlate maše našega velikega papeža Pija XI.

V tem Škofijskem listu poglejte določbe škofov, kako naj se letos ta za ves svet znamenit dogodek pri nas proslavi.

Opozarjam Vas na tozadevne akademije, ki naj se tekom leta prirejajo. Naša Prosvetna zveza ima na razpolago dve seriji krasnih diapozitivov za skioptične slike o sv. Očetu, pa tudi 1600 m dolg film, ki bo za letos posebno primeren. Rada bo za malo odškodnino društvom vse to posojala. Izrabite to priliko in potrudite se, da bodo akademije živahne, zanimive, poučne. Naj se tekom leta pogloblja umevanje pomena papeštva in neti ljubezen do sedanjega sv. Očeta, ki naj nam ga Bog še mnogo let živi!

6.

Kakor je mene, je gotovo tudi Vas razveselila novica, da je »Rafaelova družba« znova oživila. Že večkrat smo poskušali, kako bi jo zopet vzbudili, pa ni šlo. Nismo imeli sredstev za pisarno in za tajnika. Žalostni smo morali delo, tako potrebno za naše izseljence, odložiti.

Sedaj poživljena »Rafaelova družba« ima pa vse pogoje za upravičeno upanje, da bo ne le živela, ampak se bujno razvijala na veliko časnó in večno korist naših ljudi.

Na čelu te družbe je p. Kazimir Zakrajšek, ki je mnogo let vneto in uspešno deloval za Slovence v Ameriki. Radi razrahljanega zdravja se je moral vrniti domov. Sedaj opravlja dušno pastirstvo pri Sv. Krištofu v Ljubljani. Ker se je on, ki ima glede izseljenstva precej izkušenj, za to družbo zavzel, bo gotovo prospevala.

V odboru mu pomaga kot tajnik g. Franc Fink, načelnik izseljeniškega odseka pri ljubljanskem oblastnem odboru. On bo tvoril zvezo med Rafaelovo družbo in omenjenim odsekom in bo skupno prizadevanje gotovo rodilo uspehe. Zelo poučno statistiko o naših izseljencih ima že sestavljeno.

V društveno vodstvo pridejo še delegat škofijskega ordinariata, delegat ljubljanske oblasti, izseljeniški nadzornik v Ljubljani in delegat javne posredovalnice za delo.

Tako sestavljeno vodstvo nam bo porok za solidno delovanje. Začetek je storjen. Potrebno je, da vsi sedelujemo in da zato gospodje to stvar po možnosti po vseh župnijah organizirate.

Poziv družbe smo te dni odposlali gg. dekanom. Vse gospode dekane prosim, da se povabilu odzovete in zadevo pri konferencah prereševate. Poverjeniki družbe so gg. dekani, gg. župniki ali gg. kaplani, katere župnik pooblasti. Toda dotičniki, ki se bodo za družbo zavzeli, se morajo prijaviti Rafaelovi družbi v Ljubljani, Miklošičeva cesta 24, kjer ima družba svojo pisarno. Po prijavi boste dobili od družbe potrdilo, da boste mogli z delom začeti.

V Argentinijo, kjer je 15.000 Slovencev, in v Brazilijo, kjer jih je 2000 in so vsi v izredni nevarnosti glede na moralno in versko življenje, želijo duhovnikov, vsaj dva. Gmotni obstanek je zagotovljen. Ako bi se kak sposoben gospod priglasil, mu bom z veseljem dovolil, da odide v misijonsko delo. Le pred mesecem julijem bi zavoljo občutnega pomanjkanja duhovnikov pri nas nikdo ne mogel iti. No, do tega časa bi vse potrebno ukrenila Rafaelova družba.

O delu, razširjevanju in uspehih te družbe se bomo še večkrat kaj pomenili.

7.

Še nekoliko besedi o knjigah »Krščanski nauk za prvence« in »Katoliški katekizem«.

Izredno težko je sestaviti dober katekizem. Naši sloveski katehetje so se z vso vnemo in dolgo časa trudili, da sestavijo primerno besedilo za prvence v 1. in 2. razredu, ter za otroke v nadaljnjih razredih. V rokah imate sedaj obe knjigi. Če jih primerjamo s prejšnjimi, bomo veselega srca morali priznati, da so gospodje svoj namen dosegli in priredili izvrstni knjigi za poučevanje verskih resnic.

Knjiga »Krščanski nauk za prvence« ni preobsežna, besedilo in vprašanja so otrokom primerna, nauk o cerkvenem letu in obsežnejši nauk o sv. zakramentih je ob koncu posebej obdelan, dodani so obrazci za molitve, točno je določena tvarina za prvo in ona za drugo šolsko leto, prelepe so mnogoštevilne kolorirane slike v knjigi. Mislim, da se bodo gospodje na podlagi te knjige lahko pripravljali za dobro in uspešno katehizacijo, ko imajo pri roki besedilo, ki je prirejeno ravno za te male otroke.

»Katoliški katekizem« se od prejšnjega močno razlikuje. Uvedena je in na str. 9 utemeljena razdelitev na tri poglavja. Vprašanja so bolj konkretno sestavljena; odgovori so tako v vrstice razdeljeni, kakor je potrebno, da se olajša delo, ki ga vršita razum in spomin. Nekaj poprej pogrešane tvarine je dodane, kakor n. pr.: O skrivnostnem telesu Kristu-sovem na str. 32, o razširjanju Cerkve, o delu za zedinjenje z našimi loče-

nimi brati in misijonskem delu med pogani na st. 39, 40, o vesti str. 41, o delu in poklicu str. 80, 81 in drugo. Izredno lepo so urejeni dostavki; n. pr. red lepega življenja (str. 144), sveta maša in njeni obredi (str. 145 do 152).

Morda komu ne bo všeč izprememba angelskega pozdrava: »Češčena Marija...« v »Zdrava Marija«. O določitvi besedila so duhovniki po vseh slovenskih škofijah večkrat živahno razpravljali. Nekateri so rekli, naj ostane »Češčena«, drugi so bili za »Zdrava«. Končno smo se odločili za »Zdrava«. Več gospodov s tem nemara ne bo zadovoljnih, pa tudi mnogi verniki bodo morda godrnjali. Zmaga naj želja po edinosti.

Opozorim na popravke v molitvi: »Salve Regina...!« Namesto »Češčena« je sedaj dosledno »Pozdravljena«. Besede »exsules filii Evae« se sedaj pravilno glase: »izgnani Evini otroci«, ne pa »zapuščeni«, kar je tudi stvarno napačno. Tudi izraz »post hoc exsilium« naj se glasi pravilno: »po tem izgnanstvu«, ne pa »po tem revnem življenju«. Isto velja o naslovu »Mater misericordiae«, ki je sedaj preveden v besede »Mati usmiljenja«, kar je bolj prav, kakor pa »Mati milosti«. Ker je besedilo bolj pravilno, se ga bomo privadili in tudi verniki bodo počasi za nami prišli.

Kdaj in kako bomo vpeljali novo besedilo teh molitev, bom dal svoječasno posebej navodilo, ko izide novi Cerkveni molitvenik.

»Katoliški katekizem« je sedaj natisnjen v nekaj sto izvodih. Namenjen je za duhovnike in za katehete, ki naj ga letos rabijo in na morebitne njegove pomanjkljivosti ali omembe vredne popravke ljubljansko katehetsko društvo opozore. Toda popravki naj bodo res utemeljeni. Ljubljanski katehetje, njim na čelu prof. dr. Gr. Pečjak, so vsako besedo vsestransko pretehtali in presodili, preden so jo sprejeli in odobrili. Zato jim moramo pustiti, da imajo zadosti razlogov, zakaj so ravno tako in tako besedilo določili.

8.

Duhovni sobratje in sodelavci v vinogradu Gospodovem! Podal sem Vam nekoliko misli, nekoliko želja in nekoliko predlogov za l. 1929. Prosim Vas, da jih z dobrim srcem sprejmete, jih uvažujete in se po njih ravnete. Od Boga prosim za Vas vso pomoč, ki jo potrebujete zase, za svoje duhovniško življenje, pa tudi za uspešno pastirsko delovanje med izročeni Vam dušami.

Molimo, častimo Devico in Mater Marijo in po njej se zatekajmo k presvetemu Sreču Jezusovemu!

V Ljubljani, dne 13. januarja 1929.

† Anton Bonaventura,
škof.

4.

Postna zapoved.

Pooblaščen od sv. stolice določujem glede postne zapovedi za leto 1929. v ljubljanski škofiji:

I.

1. Zapoved o zdržnosti zahteva edinole zdržnost od mesa in mesne juhe. Torej je vse dni zdržnosti dovoljeno rabiti katerokoli živalsko maščobo.

2. Zapoved o postu dovoljuje samo enkratni obed na dan; vendar pa sme vsakdo kaj malega zaužiti tudi zjutraj in zvečer, kakor je v dotičnem kraju navada. Dovoljeno je tudi pri istem obedu uživati meso in ribe. Glavni obed se sme preložiti od opoldne na večer.

3. Zapoved o zdržnosti veže vse, ki so izpolnili sedmo leto.

Zapoved o postu pa veže vse vernike od izpolnjenega enoindvajsetega do začetega šestdesetega leta.

II.

Katere dni v letu je zapovedana samo zdržnost, katere zdržnost in post, katere samo post? Odgovor:

1. *Zdržnost od mesa* je zapovedana vse petke celega leta.

2. *Zdržnost od mesa in post* sta zapovedana:

- a) na pepelnično sredo;
- b) ob petkih štiridesetdnevnega posta;
- c) ob kvatrnih petkih;
- d) v soboto pred binkoštni, na dan pred praznikom Marijinega vnebovzetja, na dan pred praznikom Vseh svetnikov (31. oktobra) in pred božičem (24. decembra).

3. *Samo post* je zapovedan vse druge dni štiridesetdnevnega posta, ob kvatrnih sredah in kvatrnih sobotah. Vse te dni, ob katerih je zapovedan samo post, je vsem vernikom dovoljeno uživati mesne jedi tudi pri večerji. Tisti pa, ki niso dolžni postiti se, smejo te dni uživati mesne jedi vselej, kadar kaj jedo.

4. Zapoved o zdržnosti in postu ne veže ob nedeljah štiridesetdnevnega posta, ob zapovedanih praznikih in tudi ne ob odpravljenih praznikih, ki jih v naši škofiji še praznujemo.

Na veliko soboto preneha opoldne zapoved o zdržnosti in postu.

Na dan pred božičem pa zapoved o postu in zdržnosti preneha pri večerji.

5. Od zapovedi *zdržnosti in posta* so izvzeti:

- a) verniki v tistih krajih, v katerih je sejem;
- b) vse postne dni v letu, razen dneva pred božičem in velikega petka: vojaki, orožniki in finančni stražniki ter njihove družine.

Od zapovedi *same zdržnosti* so vse postne dni v letu, razen dneva pred božičem in velikega petka, oproščeni: delavci v rudokopih in tovarnah in njih družine; sprevodniki po železnicah in potniki, ki morajo jesti v železniških gostilnah; uslužbenci in potniki na ladjah, kadar morajo na ladjah obedovati; vsi, ki so z družino in postrežniki v zdraviliščih; vsi, ki so po okolnostih primorani jesti v javnih gostilnah, in oni, ki so od drugih odvisni, pa si ne morejo oskrbeti postnih jedi; oni, ki žive po kaznilnicah, namreč kaznjenci, pazniki in drugi uslužbenci.

Vse one, ki se bodo olajšav posluževali, opominjam v zmislu papeževega pisma, naj bi olajšavo posta nadomestili z dobrimi deli, zlasti z miloščino za reveže.

III.

Posameznim osebam ali rodbinam more po cerkvenem pravu (kan. 1245) iz pravega vzroka tudi njih župnik podeliti spregled od postne zapovedi. Pooblaščen pa tudi spovednike, da imajo isto pravico kakor župniki, toda samo pri spovedi.

Iz posebnih od Cerkve priznanih razlogov so od samega posta izvzeti:

a) bolniki in okrevajoči ter telesno slabotni, katere bi radi posta precej bolela glava ali bi imeli omotico;

b) matere pred porodom in po porodu, naj so tudi telesno zdrave in močne;

c) ubožci, ki živež beračijo ali imajo sploh nezadostno hrano;

d) delavci, ki morajo opravljati težka telesna dela, n. pr. kmetovalci, mizarji, kovači, zidarji, tkalci, kamnoseki, čevljarji itd., vsi ti so od postne postave izvzeti, čeprav so trdnega telesnega zdravja;

e) oni, ki morajo opravljati naporno dušno delo, n. pr. učitelji na osnovnih šolah; profesorji, če se morajo za predavanja naporno pripravljati, ali če morajo po štiri in več ur na dan učiti; dijaki, ki so večji del dneva v šoli in se resno bavijo z učenjem; misijonarji ob času misijonov.

Upam, da bomo tako olajšano zapoved vsi prav radi in vestno izpolnjevali. Molimo in delajmo pokoro, da se nas Bog usmili in ne postopa z nami, kakor bi s svojimi mnogimi grehi zaslužili.

V Ljubljani, 15. januarja 1929.

† Anton Bonaventura,
škof.

5.

Birmovanje in kanonična vizitacija v l. 1929.

Red ostane navadni. Prihod okoli 16. ure; kadar bo drugače, bom pravočasno sporočil. Po blagoslovu pojdemo v šolo. Obiskal bom zapored vse razrede. V zapisniku naj bo naznanjena predelana tvarina. Izpraševanje naj bo lepo katehetično, da bom lahko presodil učno in vzgojno delo. Katehet se tako obnašaj, kakor po navadi.

Ko opravimo važni obisk šole, bom pregledal cerkev, pisarno, poslopja in tudi pokopališče, ako ni preveč oddaljeno. V pisarni naj bo na mizi »Promemorija« in »Kronika«. Vse službene in druge knjige naj bodo na navadnem mestu v arhivu. Prosil bom samo za tiste knjige, katere bom želel pogledati.

Pripeljal se bom s svojim vozom. Kakor po navadi, bo prišel z menoj dekan, tajnik in postrežnik. Kosilo opoldne naj bo kratko. Vino navadno, ni treba dragih steklenic. Večerja naj bo ob 19, kratka, da se hitro opravi. Odpeljal se bom navadno tako, da dospemo okoli 16 v naslednjo župnijo. Prosim, da bi mi gospodje za prevoz prtljage poskrbeli.

Oznanim popolni odpustek za vse, ki bodo prejeli sv. zakramente. Izpovedoval bom samo zjutraj od 5½ do 8¾. Zvečer samo izjemoma ob kaki posebni priliki.

Opravil bom kanonično vizitacijo in birmovanje po sledečem redu.

1. Dekanija Kranj.

1. Cerklje v nedeljo, 14. aprila;
2. Šenčur v ponedeljek, 15. aprila;
3. Trboje v torek, 16. aprila;
4. Zapoge v sredo, 17. aprila;

5. Smednik v četrtek, 18. aprila;
6. Mavčiče v petek, 19. aprila;
7. Kranj v nedeljo, 21. aprila;
8. Velesovo v ponedeljek, 22. aprila;
9. Kokra v torek, 23. aprila;
10. Jezersko v sredo, 24. aprila;
11. Preddvor v četrtek, 25. aprila;
12. Trstenik v petek, 26. aprila;
13. Goriče v soboto, 27. aprila;
14. Predoslje v nedeljo, 28. aprila.
15. Šmartin v ponedeljek, 29. aprila;
16. Sv. Jošt v torek, 30. aprila;
17. Besnica v sredo, 1. majnika;
18. Naklo v četrtek, 2. majnika;
19. Duplje v petek, 3. majnika;
20. Tržič v nedeljo, 5. majnika;
21. Lom v ponedeljek, 6. majnika;
22. Križe v torek, 7. majnika;
23. Kovor v sredo, 8. majnika;
24. Podbrezje v četrtek, 9. majnika.

II. Dekanija Radovljica.

25. Zasip v petek, 10. majnika;
26. Gorje v soboto, 11. majnika;
27. Bled v nedeljo, 12. majnika;
28. Bohinjska Bela v ponedeljek, 13. majnika;
29. Bohinjska Bistrica v torek, 14. majnika;
30. Srednja vas v sredo, 15. majnika;
31. Koprivnik v četrtek, 16. majnika;
32. Kropa v nedeljo, 26. majnika;
33. Kamna gorica v ponedeljek, 27. majnika;
34. Dobrava v torek, 28. majnika;
35. Ovsišče v sredo, 29. majnika;
36. Koroška Bela v nedeljo, 21. julija;
37. Blejska Dobrava v ponedeljek, 22. julija (obisk);
38. Ribno v torek, 23. julija.

III. Dekanija Novo mesto.

39. Novo mesto v nedeljo, 2. junija;
40. Šempeter v ponedeljek, 3. junija;
41. Bela cerkev v torek, 4. junija;
42. Brusnice v sredo, 5. junija;
43. Šmihel v četrtek, 6. junija;
44. Podgrad v petek, 7. junija;
45. Stopiče v soboto, 8. junija;
46. Toplice v nedeljo, 9. junija;
47. Poljane v ponedeljek, 10. junija;
48. Črmošnjice v torek, 11. junija;
49. Soteska v sredo, 12. junija;
50. Prečna v četrtek, 13. junija;
51. Vavta vas v petek, 14. junija;
52. Mirna peč v soboto, 15. junija.

IV. Dekanija Trebnje.

- 53. Trebnje v nedeljo, 16. junija;
- 54. Mirna v ponedeljek, 17. junija;
- 55. Št. Rupert v torek, 18. junija;
- 56. Št. Janž v sredo, 19. junija;
- 57. Sv. Trojica v četrtek, 20. junija;
- 58. Trebelno v soboto, 22. junija;
- 59. Mokronog v nedeljo, 23. junija;
- 60. Št. Lovrenc v ponedeljek, 24. junija;
- 61. Čatež v torek, 25. junija.
- 62. Sv. Križ v sredo, 26. junija.

Na Viču pri Ljubljani bom opravil kanonično vizitacijo in obiskal vse šolske razrede v torek 9. aprila.

V Ljubljani, dne 15. januarja 1929.

† Anton Bonaventura,
škof.

6.

Konference za leto 1929.

Dosedanji red raznih konferene se je obnesel. Naj torej ostanejo vse tudi letos.

I.

Na konferencah Sodalitatis Ss. Cordis Jesu l. 1928 so se obravnavale večinoma zanimive tvarine, kolikor morem posneti iz zapisnikov, ki nam sedaj prihajajo. Splošno poročilo o teh se bo objavilo v Škofijskem listu.

II.

Konferenca dekanov v Ljubljani je lani odpadla. Kolikor sečaj razvidim, jo bom letos mogel sklicati binkoštni teden. Primerno, za celo škofijo važno gradivo se nabira. Točen razpored bom pravočasno objavil. Drago mi bo, da mi tudi od dekanatov kak primeren tozadeven predlog pride.

III.

V kanonu 131 zapovedane pri nas tako zvane pastoralne konference naj se tudi letos vrše točno, zanimivo in živahno, kakor v minulih letih. Predpisani način ostane v polni veljavi. Določujem pa sledečo tvarino.

1. Za pomladansko konferenco:

a) Duhovnikovo sodelovanje pri upravi tuje, zlasti lajikom pripadajoče imovine (po cerkvenem pravu in morali).

b) C a s u s : Laurentius, parochus canone 465 § 2 nusus per triginta dies sine praevia licentia Ordinarii abfuturus Aloysium catechetam vicarium sibi substituit, qui ab Ordinario non probatus matrimonii publicationes peregit et matrimonio astitit. — Laurentius Albino, qui captivus in Russia cum vidua orthodoxae fidei coram commisario boljševistico matrimonium contraxit, conubium ob defectum formae nullum esse declaravit et novum matrimonium permisit. — Sofiae, quae matrimonium mixtum coram ministro orthodoxo cum pacto de acatholica educatione prolis inivit, et contritione mota reconciliationem cum Ecclesia catholica quaerit, nullum amplius adesse remedium asseruit.

Quaeritur:

1. Sub quibusnam conditionibus parochus permissione canonis 465 § 2 uti possit;

2. an Aloysius valide matrimonio assistere potuerit;

3. quid de valore matrimonii civili in Russia contracti iudicandum;

4. num parochus facultas nullitatem matrimonii declarandi competat;

5. an et quomodo Sofia cum Ecclesia catholica reconciliari possit?

2. Za jesensko konferenco:

a) Kake dolžnosti imajo zakonski a) med seboj, b) do otrok, in sicer z ozirom na njih a) telesno in β) duhovno vzgojo (šolsko vprašanje).

b) *C a s u s*: Sempronia sibi ipsi valde pia videtur; nam nuper, cum aegrotaret, peregrinationem ad Sanctuarium Brezje instituit, ubi etiam pinguem eleemosynam vocit, si convaluerit; recuperata valetudine votum minime persolvit. De caetero libenter somniis credit; ex chartis pictis, quae ventura sunt, praedicat, zingaros frequenter consulit eorumque effatis firmiter credit. — Missam quidem frequentat, sed Dominicis saepe serius, incepto iam sacro, ad ecclesiam venit, quia debet confabulari cum amica; concionem nunquam audit, quia (ait) iam omnia in schola audivit et ulterioribus instructionibus non indiget. Ab abstinentia se ob quamlibet causam excusatam censet asserens cibos non coinquinare cor hominis. Timens, ut viva tumuletur, in testamento statuit, ut cor ejus ante sepulturam pungatur; denique, cum audisset societatem »Flammam« propagari, ei nomen dedit decernens ut corpus suum post mortem igne destruat.

Quaeritur:

1. Quid sit votum, quae ejus obligatio, speciatim de voto conditionato?

2. Quae sint formae frequentiores superstitionis apud nostrates, et quomodo huic malo occurri possit?

3. Quae causae excusent ab auditione Missae, et quomodo diiudicandum sit peccatum eorum, qui serius ad Ecclesiam veniunt?

4. Adsitne obligatio audiendi concionem et quae?

5. Quomodo explicandum est praeceptum ecclesiasticum de prohibitione carnum? Quid sub voce »caro« intelligendum sit? Quando excusemur a praecepto abstinentiae?

6. Sit ne licita punctio cordis?

7. Quid faciendum cum infirmo, qui pertinaciter insistit, ut corpus ejus cremetur? Quid si praeter eius intentionem a consanguineis crematorio traditum fuerit?

8. Et quid de Sempronia?

Gg. dekane prosim, da zapisnike in elaborate vsaj do 1. novembra pošljejo. Meseč november sem si določil za pregledovanje in ocenjevanje vsega konferenčnega dela.

V Ljubljani, dne 14. januarja 1929.

† Anton Bonaventura,
škof.

7.

Duhovne vaje

so napravili l. 1928.: Knezoškoč dr. Anton Bonaventura Jeglič. — Ahačič Matej, Ambrožič Franc, Arh Jožef. — Bambič Jožef, Barle Janez, Bartel Bertold, Belec Franc, Bešter Janez, Božnar Anton, Brajec Jožef, dr. Breznik Anton, Bukovec Martin, Bukowitz Henrik, Burnik Janez. — Cegnar Janez,

Cuderman Kristijan. — Čadež Anton, dr. Čepon Anton, Črnilec Janez. — Dr. Demšar Jožef, Dolinar Franc. — Eppich Jožef, Erzar Franc. — Fertin Ignacij, Filipič Janez, Funtek Feliks. — Gerčar Feliks, Gliebe Jožef, Glinšek Franc, Gnidovec Karel, Golob Franc, Gornik Franc, Gostiša Vincencij, Govekar Franc, Grča Blazij, dr. Grivec Franc, Gross Karel. — Hafner Anton, Hafner Jernej, Hartman Jožef, Hiersche Jožef, Hybašek Vojteh. — Ilc Andrej. — Jagodic Jožef, Jemec Anton, Jeraša Franc, dr. Jere Franc, Jerina Ciril, Jerman Anton, dr. Jerše Jožef. — Kalan Andrej, Kambič Alojzij, Kanduč Franc, Kapš Rudolf, Kastelic Jožef, Kastelic Matija, Kek Franc, Knafelj Janez, dr. Knific Janez, Knific Jožef, Kogovšek Janez, Kokel Franc, Komijanec Janez ml., Kopitar Andrej, Koritnik Anton, Kos Lavrencij, Košir Franc, Košmerlj Alojzij, Koželj Franc, Kraljič Janez, Krašna Franc, Kres Jožef, Križman Andrej, Kurent Alojzij, Kušlan Andrej. — Lakmayer Franc, Lavrenčič Janez, Lavrič Andrej, Laznik Jožef, Lobe Janez, Logar Jožef, Lomšek Janez, Lončar Janez, Lovšin Franc, Lovšin Vincencij. — Markež Alojzij, Markež Franc, Matkovič Karel, dr. Merhar Alojzij, Mervec Franc, Mihelčič Janez, Mikuž Janez, Mlakar Jožef, Mrak Matija. — Nadrah Ignacij, Nahtigal Franc, Noč Janez. — Oblak Janez, Oblak Valentin, Ocepek Jožef, Omahen Ignacij, Oražem Janez, Oražem Jožef, Osolnik Franc. — Pavlin Jernej, Pavlovčič Jakob, Pečarič Martin, Pečnik Janez, Pengov Franc, Petrič Janez, Pirkovič Janez, Plantarič Jožef, Platiša Janez, Pleša Franc, Plešic Anton, Pogačnik Anton, Poljšak Anton, Porenta Gašper, dr. Potočnik Ciril, Premrl Stanislav, Primar Janez, Pucelj Janez, Pollak Jožef. — Rakovec Engelbert, Ramoveš Andrej, Rastresen Janez, Ražun Matej, Rihar Janez, Rihtaršič Janez, Rupnik Karel. — Dr. Samsa Janez, Schiffrer Janez, Sekula Janez, Selan Matija, Sever Janez, Sitar Valentin, Skebe Silvester, Skubic Anton ml., dr. Snoj Andrej, Sparhakl Karel, Stanonik Maksimilijan, Steska Viktor, Stroj Alojzij, Strupi Alojzij, Supin Karel, Sušnik Matej, dr. Svetina Janez. — Širaj Andrej, Širaj Jakob, Škerbec Matej, Škulj Karel, Šolar Jožef, Špendal Janez, Štrukelj Alojzij, Štrukelj Janez, Švelc Anton. — Tavčar Matej, † Texter Konrad, Tomazin Matej, Tome Matija, Tome Valentin, Tomelj Anton, dr. Trdan Franc. — Učakar Franc, Urbanec Franc, dr. Ušeničnik Aleš, dr. Ušeničnik Franc. — Vadnjal Anton, Vavpetič Franc, Verce Franc, Verce Jožef, Vilfan Matej, Vindišar Janez, Volaučnik Janez, Volc Alojzij, Vovk Anton, Vrankar Jožef. — Watzl Franc. — Zabret Franc, Zabret Valentin, Zore Anton, Zupane Andrej. — Dr. Žagar Jakob, Žagar-Sanaval Janez, dr. Žerjav Gregorij, Žerjav Janez, Žnidaršič Anton (Štanga), Žust Ignacij, Žust Jakob, Žužek Karel. — Skupaj 191.

Naknadno se objavlja za leto 1926.: Dr. Turk Josip, Žust Ignacij; za leto 1927.: Erzlin Leopold, Javornik Tomaž, Pfajfar Anton.

8.

Razne objave.

Consignatio stip. in fest. suppr. za l. 1929 je priložena tej številki lista.

Naročnina za Škofijski list znaša za l. 1929 50 Din. Nad 60 župnih uradov še ni poravnalo naročnine za l. 1928 in nekateri za več let nazaj. Zamudniki naj naročnino čim prej poravnajo.

9.

Slovstvo.

Dr. Mihael Opeka: **Odrešenje**. Sedem govorov o Jezusovem trpljenju. — Te govore je objavil gospod stolni pridigar pred vsem na željo, izraženo iz vrst vernikov, ki so govore lanski post poslušali v škofijski stolni cerkvi. Govori obsegajo Kristusovo trpljenje na Oljski gori, pri izdanju, pri zatajenju, pri bičanju, pri sodbi, na križevem potu in pri križanju. Vsak govor ima v drugem delu praktično razmišljanje o grehih in napakah modernega sveta. Knjiga bo dobrodošla zlasti cerkvenemu govorniku za postni čas.

10.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 15. januarja 1929 št. 219 sta bili razpisani župniji št. Jakob ob Savi in Sela pri Kamniku.

Razpisujeta se župniji: Višnja gora v šmarijski in Polom v kočevski dekaniji.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti na škofijski ordinariat. Kot zaključni rok za vlaganje prošenj se določa 28. februar 1929.

11.

Škofijska kronika.

Cerkveno odlikovanje. Za škof. duhovnega svetnika je bil imenovan Anton Kastelic, župnik na Jesenicah.

Podeljene so župnije: Trebnje Ivanu Tomažiču, župniku na Selih pri Kamniku, Železniki Valentinu Bertonciju, kaplanu na Vrhniki, in Hotič Francu Pavšiču, župniku v Polomu.

Resigniral je na podeljeno mu župnijo št. Jakob ob Savi Ivan Erjavec, župnik v Želimljem.

Imenovan je za župnega upravitelja v Višnji gori ondotni kaplan Leon Kristanc.

Premeščena sta bila kot kaplana: Ignacij Skobè iz Semiča na Vrhniko in Andrej Kušlan z Vinice v Semič.

Umril je Konrad Texter, župnik v Višnji gori, dne 27. januarja 1929 v starosti 65 let. N. v m. p.!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 30. januarja 1929.

Vsebina: 1. Episkopat kraljevine SHS o zlatomašniškem jubileju papeža Pija XI. — 2. Duhovnikom o jubileju papeža Pija XI. — 3. Duhovnikom za l. 1929. — 4. Postna zapoved. — 5. Birmovanje in kan. vizitacija v l. 1929. — 6. Konference za l. 1929. — 7. Duhovne vaje. — 8. Razne objave. — 9. Slovstvo. — 10. Konkurzni razpis. — 11. Škofijska kronika.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Dostal. — Za Jugosl. tiskarno v Ljubljani Karel Čec.